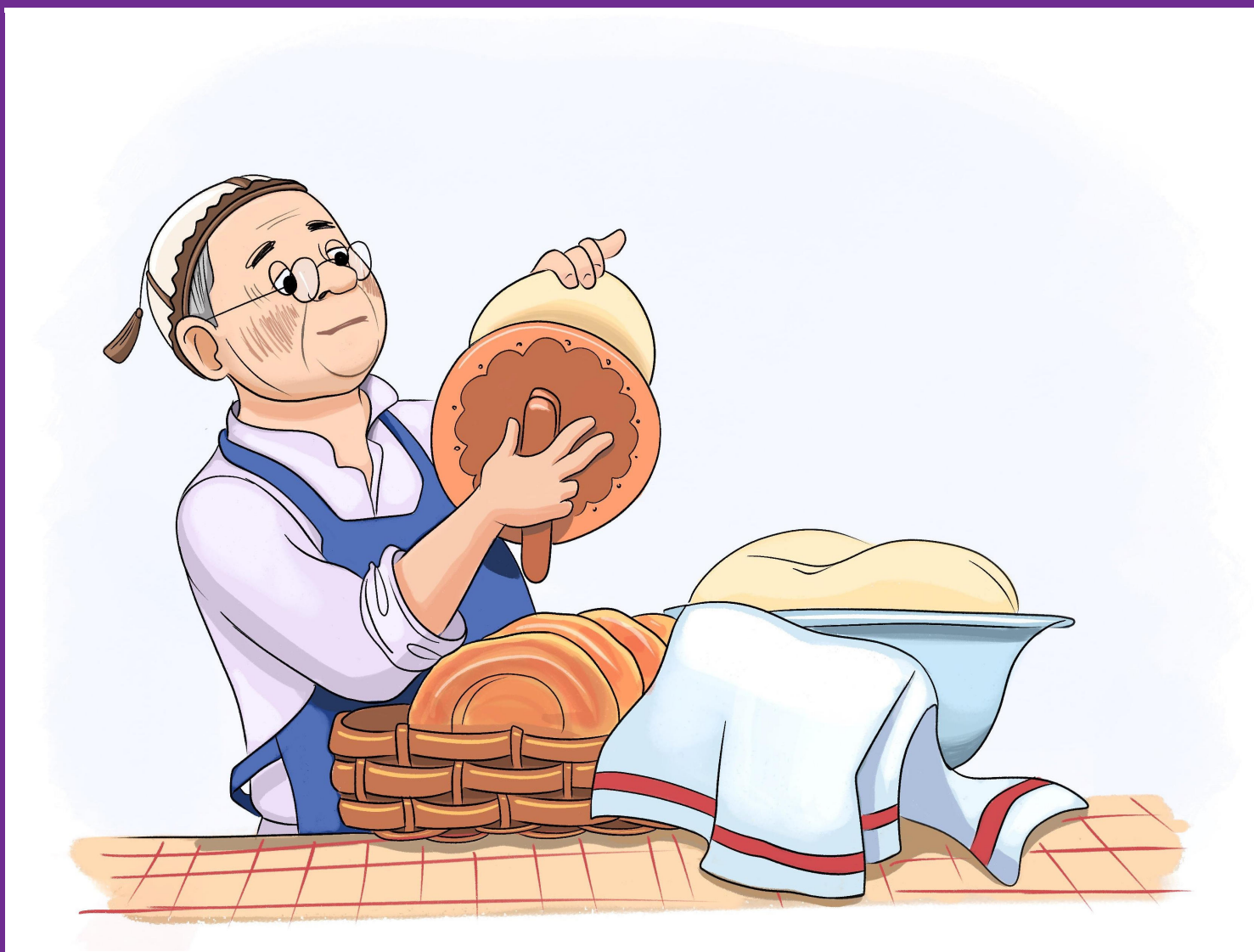

БОРУКЕР НАБАЙЧЫ

Автор: Дейя Касымова

Сүрөтчү: Нурай Акматова

Которгон жана адаптациялаган: Абдыкерим Муратов

БООРУКЕР НАБАЙЧЫ

Автор: Дейя Касымова

Сүрөтчү: Нурай Акматова

Которгон жана адаптациялаган: Абдыкерим Муратов

Кыргыз тилинде

Бишкек-2022

Copyright © 2022, Бул чыгарма Creative Commons Attribution 4.0 Эл аралык лицензиясы (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>) боюнча лицензияланган

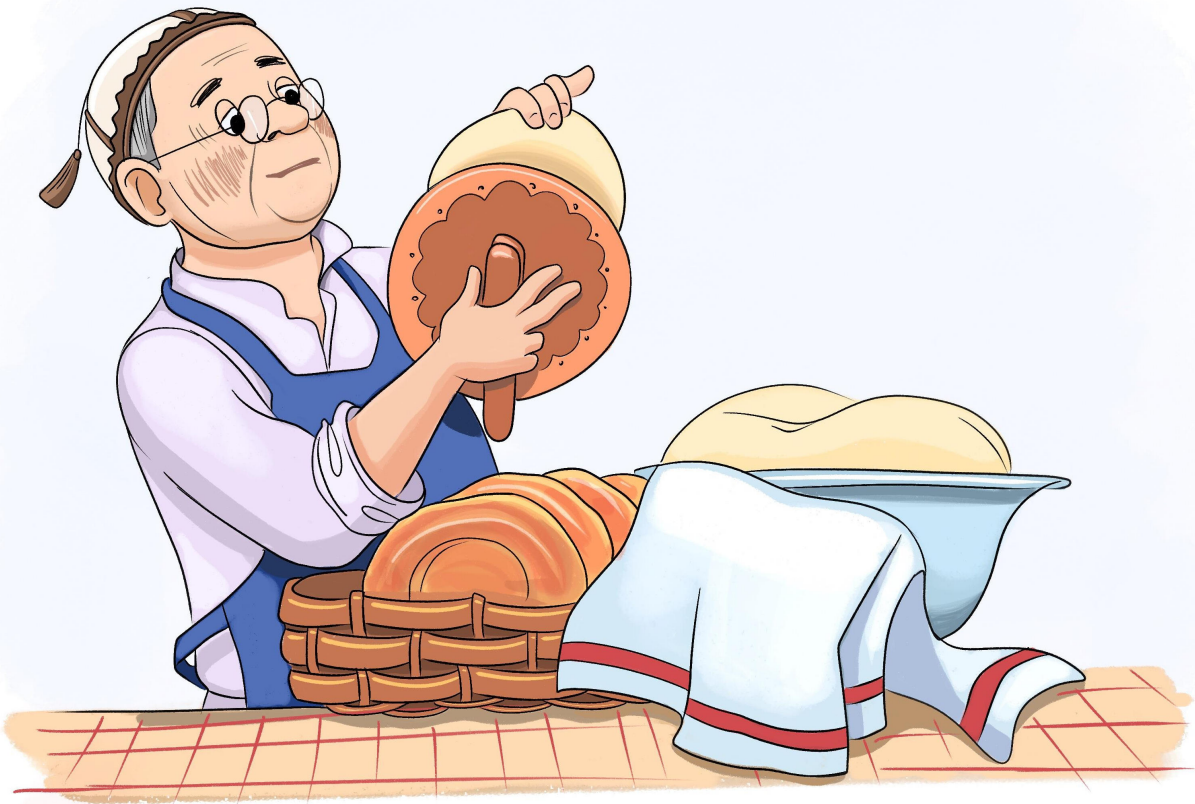
<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Бул ишти коммерциялык максаттарда колдоно аласыз. Бул чыгарманы адаптациялап, толуктай аласыз. Авторлордун, иллюстраторлордун ж.б. автордук укугун жана өздүк маалыматтарын сакташыңыз керек.

"Боорукер набайчы" (кыргыз тилинде), автор Дейя Касимова, сүрөтчү Нурай Акматова, Абдыкерим Муратов тарабынан которулуп адаптацияланган.

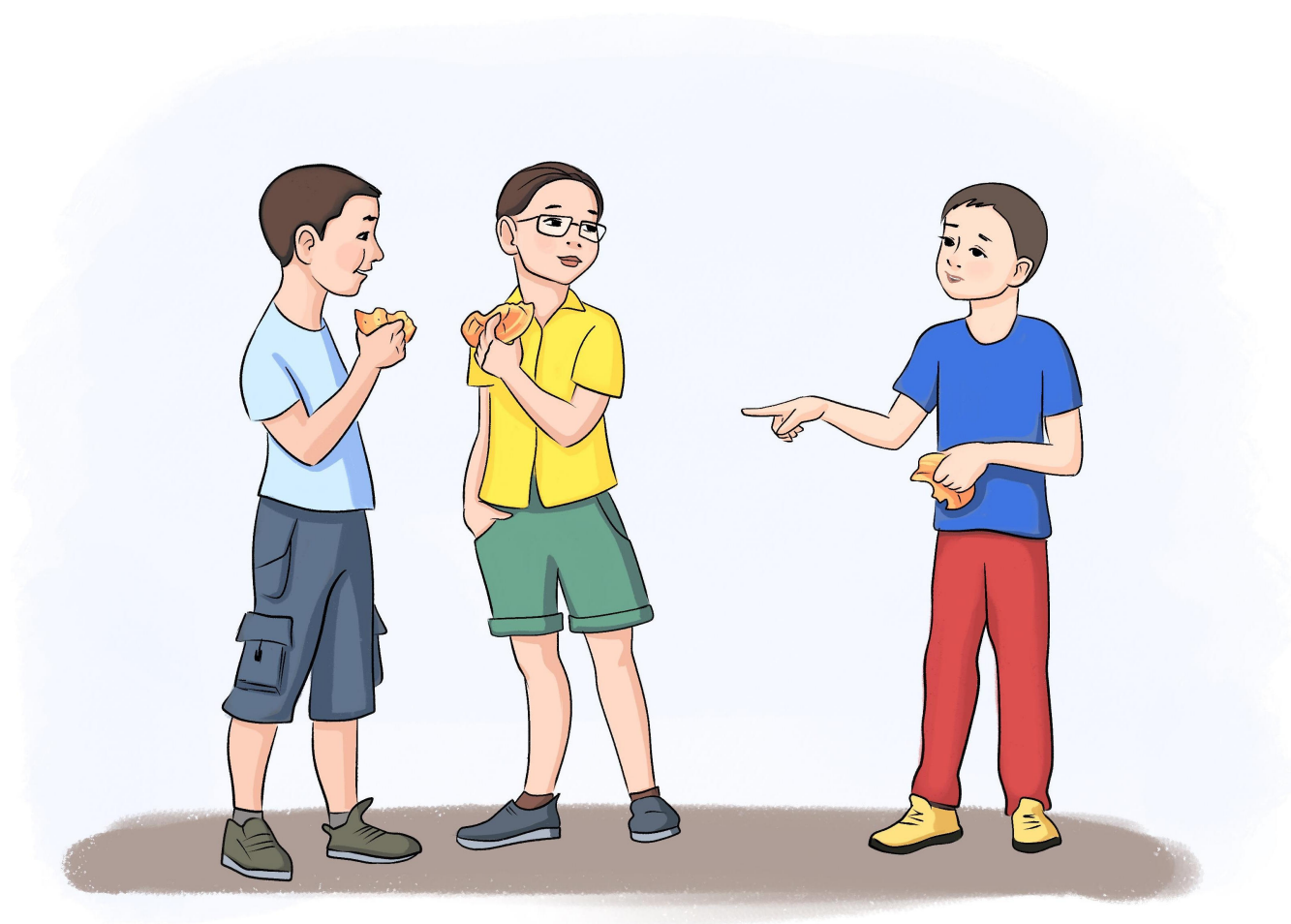
Добрый пекарь, Copyright © 2021, Эта работа лицензирована по международной лицензии Creative Commons Attribution 4.0. (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>) түп нускасынан ылайыкташтырылган. CC BY 4.0 лицензиясы негизинде лицензияланган.

Бул басылма АКШнын эл аралык өнүктүрүү боюнча агенттиги (USAID) аркылуу көрсөтүлгөн Америка элинин колдоосу менен түзүлдү. Басылманын мазмуну USAIDдин же АКШ Өкмөтүнүн пикирин милдеттүү түрдө чагылдырбайт.

Биздин үйүбүздөн анчалык алыс эмес жерде боорукер наабайчы жашайт. Анын аты – Карабек ата. Ал абдан даамдуу тандыр нан жасайт. Эртең менен наабайчы камыр ийлеп, ага жумуртка, май сүйкөп, пияз менен зире сээп, нан жасайт. Атайын жасалган жаздыкчанын бетине нанды коюп алып, этияттык менен, ысык тандырдын ичине жабыштырат. Бир нече убакыттан кийин, темир илмек менен жалтыраган, жыты буркурап бышкан нанды алып чыгат. Мен атанын иштеп жатканын карап турууну өтө жактырам.

Бир жолу эртең менен нан алайын деп Карабек атаныкына бардым. Аңгыча балдар да келип калышты. Мен аларды дароо эле тааныдым. Биздин мектептин төртүнчү классында окушат, кошуна жашашат. Алар – Улук, Даир жана Рустам. Балдар бир нан сатып алып, бири-биринен талашып, жулуп жей башташты. Нандын бир сындырымы жерге түшүп кетти.

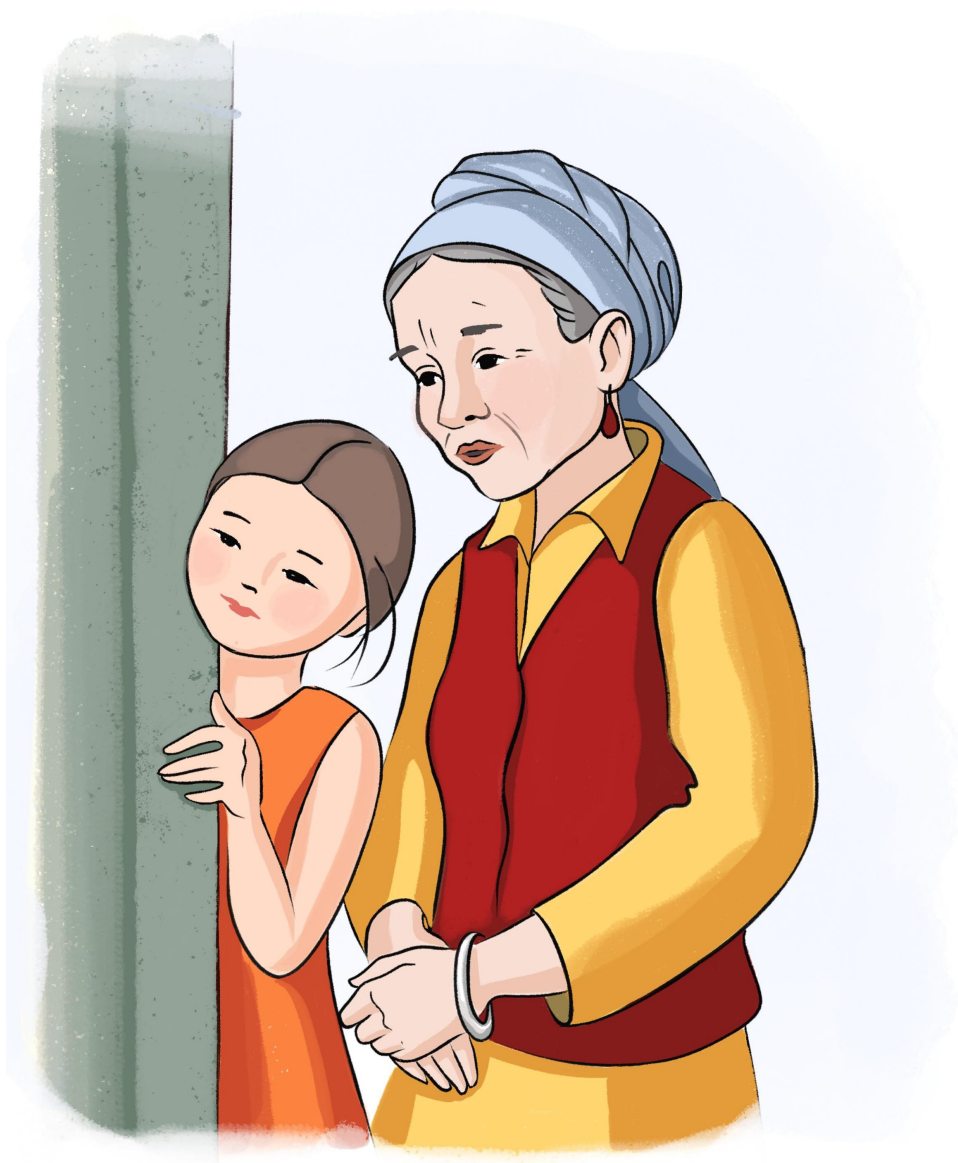
– Улук, сен түшүрдүң. Ал! – деп Даир кыйкырып сүйлөдү.
– Сен колумдан тарта койбодуңбу! Өзүң ал! – Улук каяша айтты.
– Ой эми, ушуга да урушасыңарбы! Нан баары бир булганып калды, албай эле койгула. Андан көрө, жүргүлө, балмуздак жейбиз, – деди оозу нанга толгон Рустам.

Балдар талашып жатышканда, Карабек ата алардын жанына жакын басып келип, түшүп калган нанды жерден алды.

– Эх, балдар! Нандын баркын да билишпейт! – деди ата нааразы болуп.

Балдар эч нерсе дебестен, нары басып кетишти.

Кийинки күнү апам мени нанга жиберди. Карабек атанын үйүнүн жанынан баягы балдардын турганын көрдүм. Тандырдын жанында, Карабек ата жок экен. Балдар үйдүн дарбазасын каккылашты. Карабек атанын аялы Турсун апа биздин мектепте үчүнчү класста окуган Бермет небереси менен чыкты.

– Саламатсыздарбы! Нан качан даяр болот? – деп сурады Даир.

– Саламатчылык, балдар. Бүгүн нан болбойт... – деди Турсун апа оор үшкүрүнүп.

– Чоң атам ооруп калды. Доктор ага укол сайып жатат, – деди капаланган Бермет дарбазаны жаап жатып.

Балдар бири-бирин карап калышты.

– Биз күнөөлүбүз. Менимче, биз нанды жерге таштап салганыбызга, ата капаланып, ооруп калган окшойт, – деди Улук.

Алар башын жерге салган бойдон, ойлуу басып кетишти.

Карабек ата бир жума бою нан жасаган жок. Жекшемби күнү мен тандырдын жанынан дүкөнгө өтүп бара жаткам. Дарбазанын алдында баягы балдар туруптур. Бир убакта, дарбаза ачылып, Карабек ата чыкты. Балдар ата менен саламдашышты. Мен да чуркап барып, атага салам айттым.

Балдар бири-бирин түрткүлөп, шыбыраша башташты.

– Сен айт!

– Жок, сен!

– Эмнеге мен?!

– Карабек ата, биз нанга туура эмес мамиле кылганыбыз үчүн сизден кечирим сурайбыз, күнөө бизде, – деди Рустам чечкиндүү.

– Биз эч качан мындай кылбайбыз! Сиздин наныңызды сагындык! – деди Даир.

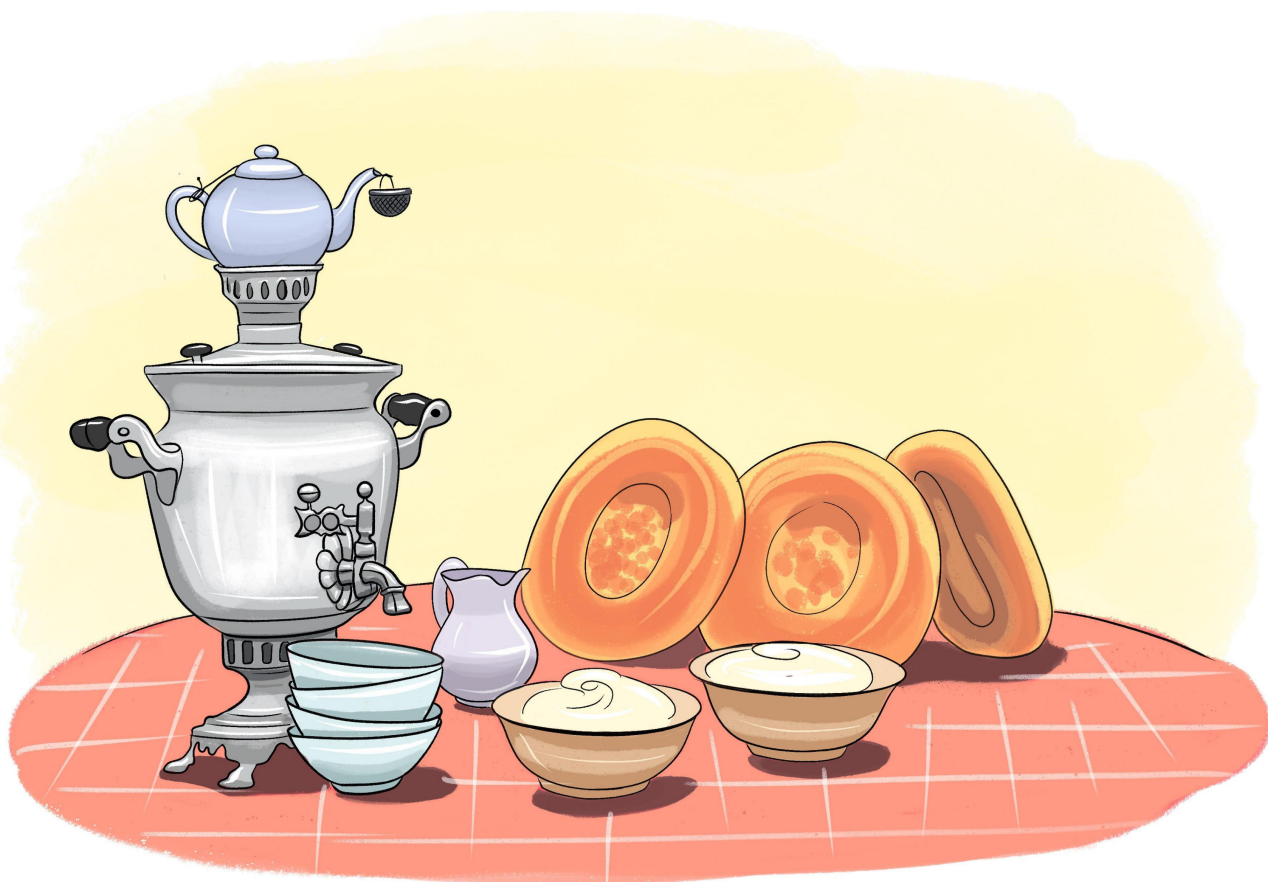
– Бизди кечириңиз, Карабек ата! – Улук да үн катты.

– Өз күнөөңөрдү сезгениңер жакшы. Нан көп мээнет менен жасалат. Ошону үчүн нанга камкор мамиле кылуу керек. Нан кантип жасаларын көргүңөр келеби? – деди наабайчы ата.

– Ооба! – деп балдар кубанып кетишти.

– Анда, мен силерди жарым сааттан кийин, мастер-класста күтөм.

– Акылай, сен да кел, – деди мага карап.

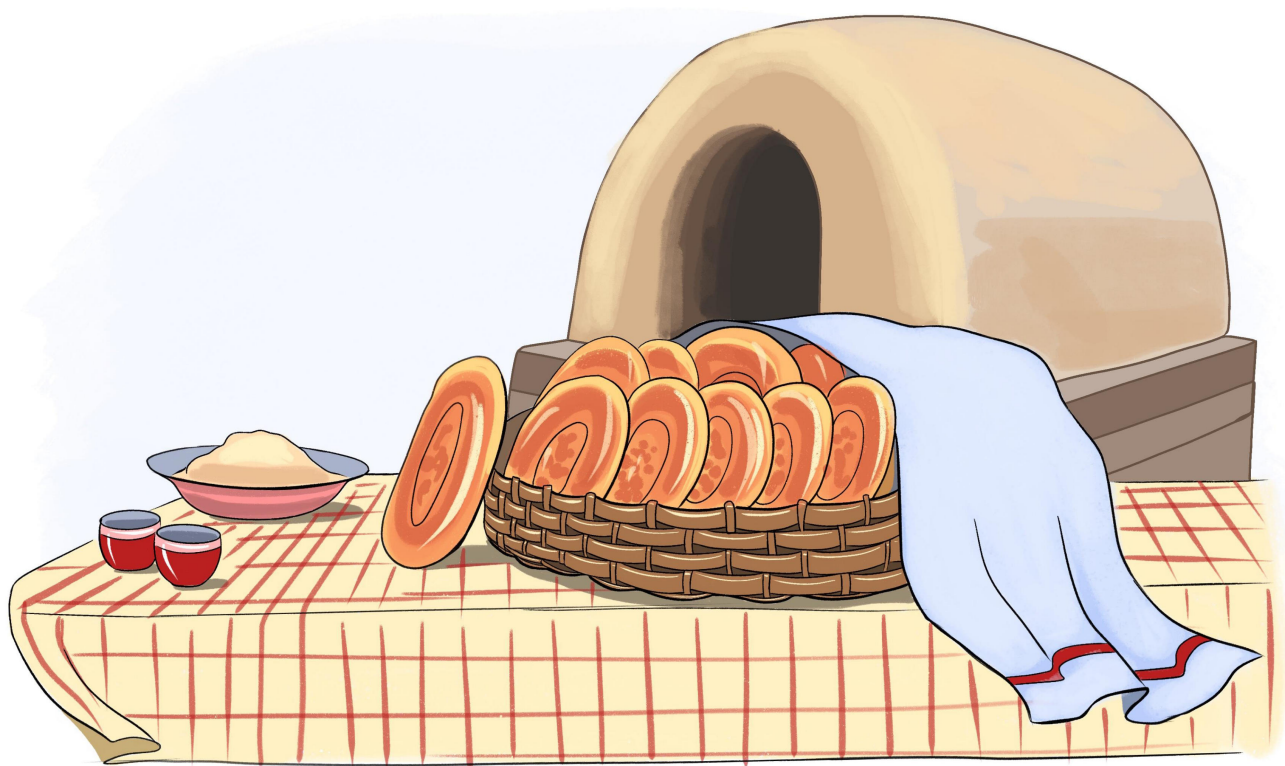

Ата-энелерибизден уруксат алып, жарым сааттан кийин, Карабек атанын короосуна кирдик. Ошол күн эстен чыккыс болду. Биз чогуу эмгектенип, бири-бирибиз менен достошуп калдык. Карабек ата камырды жууруганды үйрөттү. Камыр ачыганча, пияз туураганды көрсөттү. Камырды бөлүктөргө бөлүп, ийлеп, нандын формасын чыгарганды карап турдук.

Турсун апа нанды жумуртка жана май менен майлап, бетине тууралган пияды, зирени кантип себерин көрсөттү. Бермет жардам берип, түшүндүрүп да жатты. Биз биринчи жолу нан жасаганды үйрөнүп жатканыбызга кубанып жаттык. Карабек ата чийки нанды тандырга салып, бышканын өзү алып жатты.

Ата жаңгак түбүнө кичине стол коюп, бизди отургузду. Анан тандырдан биринчи чыккан нанды алдыбызга койду. Бермет каймак менен чыныларды алып келди. Турсун апа столго кайнап жаткан самоорду көтөрүп келип, чай куйду. Биздин курсагыбыз ачып калыптыр, нанды каймакка малып ыракаттанып жеп, жыттуу чайдан ичтик. Карабек ата бышкан нанды сатуу үчүн тандырдын жанына барды. Кардарлар кезекке туруп калышыптыр. Бүт аймакка жаңы бышкан нандын жыты буркурап, наабайчынын оорудан айыгып калганын кабарлап тургандай болуп жатты.

USAID
АМЕРИКАНЫН ЭЛИНЕН

КЫРГЫЗ РЕСПУБЛИКАСЫНЫН
БИЛИМ БЕРҮҮ ЖАНА ИЛИМ
МИНИСТРЛИГИ

Автор: Дейя Касимова
Сүрөтчү: Нурай Акматова
Которгон жана адаптациялаган:
Абдыкерим Муратов

USAID "Окуу керемет!"
долбоору Кыргыз Республикасы

1-класс	1.1 деңгээли
	1.2 деңгээли
	1.3 деңгээли
2-класс	2.1 деңгээли
	2.2 деңгээли
3-класс	3.1 деңгээли
	3.2 деңгээли
4-класс	4.1 деңгээли
	4.2 деңгээли